Td030_23

Κόρη πιπέρ’ κόρη πιπέρι ν έσπερνι
νιορ, φύτρωσ’ μαργαριτάρι, *που στον κόσμο δεν είν’ άλλη*
ν όλο Τούρκοι ν όλο Τούρκοι το θέριζαν
νιορ, Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *που στον κόσμο δεν είν’ άλλη*
και βασιλιάς και βασιλιάς τ’ αλώνιζι
νιορ, με μια χρυσή ντουκάνη, *που στον κόσμο δεν είν’ άλλη*
και γείτονας και γείτονας το λίχνιζε
νιορ, με χρυσολιχνιντήρι, *[XXX] καριοφίλι*
κι η κόρ’ το ξε- κι η κόρ’ το ξεσκιουφάλιαζε
νιορ, με μια χρυσή φουρκάλη, *που στον κόσμο δεν είν’ άλλη*
βγήκι μάνα τ’ς βγήκι μάνα τ’ς τη λάλησι
νιορ, βγήκε μάνα τ’ς τη λέει, *που στον κόσμο δεν είν’ άλλη.*
Κόρη μ’ τι κου- κόρη μ’ τι κουρνιαχτίζισι
νιορ, και τι σε ψένει ν ήλιος, *που στον κόσμο δεν είν’ άλλη.*
Και γω τον κου- και γω τον κουρνιαχτ’ αγαπώ
νιορ, τον ήλιο συνορίζω, *που στον κόσμο δεν είν’ άλλη.*

Κόρη πιπέρι ν έσπερνι φύτρωσ’ μαργαριτάρι
ν όλο Τούρκοι το θέριζαν Ρωμιοί το κουβαλούσαν
και βασιλιάς τ’ αλώνιζι με μια χρυσή ντουκάνη
και γείτονας το λίχνιζε με χρυσολιχνιντήρι
κι η κόρ’ το ξεσκιουφάλιαζε με μια χρυσή φουρκάλη
βγήκι μάνα τ’ς τη λάλησι βγήκε μάνα τ’ς τη λέει
Κόρη μ’ τι κουρνιαχτίζισι και τι σε ψένει ν ήλιος.
Και γω τον κουρνιαχτ’ αγαπώ τον ήλιο συνορίζω.